

HÍR HARANG

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

8. ÉVF. 4. SZ. 2017. JÚNIUS

PÜNKÖSDI GONDOLATOK

„...MEGJELENTEK ELŐTTÜK KETTŐS TÜZES NYELVEK ÉS ÜLE MINDENIKRE AZOK KÖZÜL. ÉS MEGTELÉNEK MINDNYÁJAN SZENT LÉLEKKEL, ÉS KEZDÉNEK SZÓLNI MÁS NYELVEKEN...”

(APCSEL 2,3–4)

A harmadik legnagyobb ünnepünk a pünkösd. Húsvét után az ötvenedik napon, Krisztus feltámadása után a Szentlélek eljövetele ezen a napon történt Jeruzsálemben az összegyűlt és egy akaratra jutott százhusz tanítvány körében. Ezen a

jelenünkben is működik a rend. Nem kell magunktól elvárni, hogy ezt megértsük, hiszen olyan aprók vagyunk mi a világ rendjének megítéléséhez! Nem is kell megmagyaráznunk, hiszen sok dologra nincs magyarázat. Egyszerűen csak

a Szentlélek felkínál, olyan lehetőség, ami nem adatik meg mindenkinek.

„A Szentlélek közösséget teremt.” Miután az apostolokra leszállt a Szentlélek, csak azután értették meg az emberek azt, amit ők hirdettek az Igén keresztül. Így váltak az egymás mellett élő emberek közösséggé. Számomra nagy élmény volt a Megtestesülés Plébánia közösségének tagjává válni, hiszen a vasárnap már nemcsak annyit jelent, hogy a templomban részt veszek a szentmisén, és imádkozom, hanem már érezhetően ide tartozom. Még ha csak látásból is, de ismerjük egymást, a városban találkozva mosolygunk és köszönünk egymásnak, hiszen tudjuk, hogy valami összeköt minket. Mit jelent a pünkösd csoda? Azt, amit Laci Atya elmélkedései alatt hetente átélhetünk: amit mond, az mindenkit megszólít; olyan, mintha személyesen nekem beszélne, és közvetítésével képes vagyok megérteni Isten szavát. Bátran mondhatom: ezt valószínűleg mindannyian átértük már a Szentlélek közösségteremtő képességének hála. Ezáltal már mi is értjük, amit hallunk.

„A Szentlélek vezető erő.” Ahogy a keresztesítés és az elsőáldozás, a bér mátkozás is egyénileg történik. Mindannyian egyenként kapjuk meg a Szentlelket, a Szentlélek ajándékait. Hiszen –bár fontos személyekkel az oldalunkon, de– egyéni az út, amit Isten rendelt számunkra, és amin a Szentlélek vezet minket. Még ha olyan helyzet is adódik, ami megoldhatatlannak tűnik, ha akadályokkal van is tele, mindvégig tudjuk: mellettünk, bennünk dolgozik. Még ha le is térünk a jó útról, a Szentlélek akkor is ott van. Ilyenkor kell elcsendesednünk, és megadni a lehetőséget arra, hogy meghalljuk, amit mond. Végtagjainkat, szívünket rábízni, hogy visszatereljen bennünket oda, ahol eltévedtünk.

Abuczki-Zagyi Anikó

„Szálljon erre a házra az Isten áldása,
Mint pünkösd harmat a piros rózsára”

napon tehát azt ünnepeljük, hogy a keresztény vallás világszerte elkezdett terjedni, a Szentlélek kiadásával. Valószínűleg sokan azért nem tudják, hogy mit ünnepelünk mi, keresztények pünkösdkor, mert ez olyan alkalom, ami bennünk kell, hogy történjen. Hitünkben sok a megmagyarázhatatlan, emberi szavakkal le nem írható titok, csoda, történés, és mind közül talán az egyik legmegfoghatatlanabb a Szentlélek titka, csodája.

Laci Atya 2016-ban elhangzott homíliájának fő mondanóit szeretném felidézni ebben az írásban: mit is tesz a Szentlélek?

„A Szentlélek a káoszban rendet teremt.” Máskor nem is lehetne aktuálisabb káoszt emlegetni, mint manapság. Szörnyűbbnél szörnyűbb híreket hallunk a világ összes tájáról, felfoghatatlan események láncolata követi egymást, de tudnunk kell:

hinnünk kell, hogy a Szentlélek eljött, és rendet teremtett.

„A Szentlélek életet ad.” A Szentlélek ereje ugyanis bámulatos és bármire képes. Ugyanúgy, ahogy a Szentháromság egésze, illetve az Atya és a Fiú ereje is képes életet teremteni ott, ahol már minden remény elszállt. Imádkozunk hát egész évben a teremtő Szentlélekhez is! Gondoljunk csak arra, hogy milyen erő kellett az Újszövetség tanításához, Krisztus Igéinek terjedéséhez! Az Ige hirdetése mellett a Szentlélek nagyon is szükséges volt ahhoz, hogy akiket megszólítottak, bennük is megtörténjen a csoda. Hiszen sok katekumen, hitünk után érdeklődő nem úgy szólítattik meg, hogy a Bibliát olvassa, hanem azáltal, hogy felfigyel római katolikus, hívő ismerőseinek életvitelére. Arra az életre, amit a templomba járók a Szentlélektől már megkaptak bér mátkozásukkor. Az az élet ugyanis, amit

ELSŐÁLDÓZÁS A MEGTESTESÜLÉS TEMPLOMBAN

Köszönjük a szülők áldozatos munkáját. A gyerekek felkészülésének első lépése, hogy a szülők kereszteszkor tett ígéretükhöz hűen elsőáldozási felkészülésre hozzák őket. A plébániai hittanórák mellett azonban sokkal fontosabb, hogy otthon mit látnak, tanulnak el a szülőktől a gyermekek. Mindennél többet mond számukra, ha látják szüleiket imádkozni, leborulni Isten előtt. Kívánom, hogy tanúságtevő életetekkel kíséritek továbbra is őket!

Tóthné Bakai Berta

A SZENT GYÖRGY-TEMPLOM ELSŐ ELSŐÁLDÓZÓI

A templom alig két éves fennállása óta első alkalommal 2017. május 28-án tizenkét kisgyermek találkozott elsőáldozóként az Oltáriszentséggel, hitünk szent titkával: Jézus Krisztussal, aki a szentostyában rejtőzködve az örök élet kenyereként jön el hozzánk az áldozás pillanatában.

Az elsőáldozás legkorábban a 8. életévhez van kötve, amikor hitoktatás után a gyermek már különbséget tud tenni az Oltáriszentség és a közönséges kenyér között és képes a bűnei gyónására. Azért fontos ez az alkalom az elsőáldozók életében, mert először találkoznak az élő Krisztussal és ez a találkozás életük végéig meghatározza a vele való kapcsolatukat, ahogy az elsőáldozók maguk is megfogalmazták:

Magyari Péter: „Az elsőáldozás azt jelenti nekem, hogy legelőször kapok átváltotatott ostyát. Az ostya által velem van Jézus Krisztus, és az imádkozáson keresztül a szívembe fogadom őt. Egész évben erre készültünk a hittanórákon, és már nagyon vártam, hogy ne csak Jézus szeretetét, hanem Krisztus testét is megkaphassam. Az ünnepi szentmisében nagyon megkönnyebbült a lelkem, mert elérkezett az a pillanat, amikor Krisztussal találkoztam.”

Ugray Richárd: „Az elsőáldozásra való felkészülés része volt a szentgyónás, mely után úgy éreztem, hogy olyan jó tisztának és büntetlennek lenni! A várakozás, hogy először találkozhatok Krisztussal a szentáldozásban, különös érzéssel töltött el, azt érzem, hogy most fogadom őt be, mint uramat és meg-

váltómat. Szüleim hatására a szentmiséken való részvétellel és a ministránsi szolgálattal (egy olyan csodálatos ember mellett, mint Laci atya) az életem részévé vált a találkozás Jézussal. Az első találkozás már egészen kicsi koromban megtörtént, amikor a szüleim beszéltek Jézus Krisztusról. Mindemellett megtanították nekem az Úr imádságát és egy másik nagyon szép imát, ami így szól: Uram Jézus, szükségem van rád! Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten. Kinyitom életem kapuját és befogadlak téged, mint uramat, megváltómat. Te irányítsd az életemet! Tégy olyanná, amilyenné te akarod, hogy legyek. Ámen!”

Kulcsár Villő: „Nagyon fontos nekem az elsőáldozás, mivel ilyen az életben csak egyszer van. Anyukám sokat mesélt arról,

hogy amikor kislány volt, a pap bácsi azt mondta neki, hogy az elsőáldozás lesz élete legboldogabb napja. Én azért várom ezt a napot, mert Jézus testét és vérének is magamhoz vehetem, így testileg is találkozhatok Vele. Ezáltal jobban megismerkedhetek Jézussal. Az is lényeges számomra, hogy gyönyörű fehér ruhában és koszorúval a fejemen fogok az oltárhoz menni. Mindezt pedig látni fogják a testvéreim, szüleim, nagyszüleim és a rokonság, akikkel együtt ünnepelhetem ezt a nagy napot.”

Végvár Kinga hitoktató, öt éve készíti fel a hittanosokat elsőáldozásra korábban a Szent Család, majd a felszentelés után a Szent György-templomban: „Kezdetben azt gondoltam, hogy az elsőáldozás egy útnak a vége, amelyen a gyerekek végighaladtak, és most célba értek. Hogy utána mi lesz, már nem is fontos. Fő az, hogy ezt elérték – Jézus a szívükbe költözött. Aztán rádöbbsenem, hogy ez az ünnep nem az út vége, hanem annak a kezdete. Az elsőáldozással kell elkezdjön az ő kis önálló keresztény életük. Amikor már kicsit felelősen tudnak gondolkodni arról, hogy ezt az utat folytatni kell. A hitoktató feladata arra készíteni fel az elsőáldozó gyerekeket, hogy ez az ünnep a folytatás kezdete, amikor elkezdjük útjukat Jézussal. És ha az elsőáldozási ünnep utáni vasárnap is ott ülnek a gyerekek a szentmisén a templomban, és a nyári szünet után szeptembertől tovább járnak hittanra, akkor

mondhatom el, hogy az igyekezetem meghozta gyümölcsét” – vallja az elsőáldozásról és hivatásáról.

Az elsőáldozás csodaszép kezdete egy egész életen át tartó folyamatnak: a római katolikus, keresztény családokban új korszak kezdődik, amikor szülő és gyermeke együtt veheti magához Krisztus testét a szentáldozásban. Az elsőáldozó pedig nem csak egy szentséget tudhat magáénak, hanem a szívébe is költözik Jézus, és így ismerheti meg részleteiben hitünk szépségét.

- PE -

DSIDA JENŐ: PÜNKÖSDI VÁRAKOZÁS

*Kész a világ,
Feszült, ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten lelke.*

*Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes iszonyú sötét!*

*A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering utjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
...Most váratlanul vágyon megvonaglik
és felzug Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, szint adj nekünk,
Mert epedünk!*

*Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy Alkotónk, oh mondd ki szent ígédet
Legyen világosság!...*

*És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az eget harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...*

És nagy szavát az Ur – kimondja!

Addig zöld bokorként
Vadonban pompázott s nem is vették észre,
Amíg Nagypénteken kínos kereszt alatt.
Néhány vércsepp erre.

PÜNKÖSDI RÓZSA

Ebből a vércseppből
Pünkösdi hajnalára pompás rózsák nyíltak;
Reggeli harmatos napsugár fürdőben,
Hajladozva ringott.

Azóta a világ
Minden kis kertjében díszlik a virága,
Pirosuló vércseppként terjeszti illatát
Az egész világra.

„UGYE LÁNGOLT A SZÍVÜNK (...)?”

Az emmauszi tanítványok kitörő öröme olyan nagyszerű ajándék, amely mindannyiunkra személyesen vár, ha nyitottak vagyunk a Krisztussal való találkozásra. Ez emberi életünk legnagyobb lehetősége, és a szentmiseáldozatban katolikus hitünk kivételes kincse.

Ugye lángol a szívünk, amikor imáinkban Jézussal beszélünk, és amikor az evangéliumban szól hozzánk? Ugye lángol a szívünk, amikor a szentáldozásban nekünk adja önmagát? Ugye lángol a szívünk, amikor szemtől szembe találkozunk vele a szentségimádásban, és jelenlétének szeretetsugarában időzhetünk?

Első szombatunként az engesztelő szentségimádások alkalmával ezt éljük meg, miközben igyekszünk megvalósítani Mindszenty bíboros felhívását: „Lángtenger kell az egész magyar földre imádságból, hitből és engesztelésből.” Egy évvel ezelőtt az Irgalmasság évében elhatároztuk, hogy csatlakozunk az országban működő számos engesztelő csoporthoz, és templomunkban is egy imádkozó szeretetközösséget hozunk létre, ahol a Szűzanya közbenjárását kérve az Oltáriszentség jelenlétében engesztelünk.

100 évvel ezelőtt a Szűzanya Fatimában kinyilatkoztatta, hogy minden hónap első szombatja egy különleges kegyelmi nap, amikor a pokol kapui zárva vannak. Szent Fausztinának az irgalmasság titkában az is kinyilatkoztatásra került, hogy mivel du. 3 óra Jézus halálának órája, az irgalmasság órája, ilyenkor különlegesen nagy kegyelmi kiáradások lehetségesek. Éppen ezért első szombatunként du. 3 óra-
kor tartjuk alkalmainkat, amelyekre mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Találkozás ez: testvéreinkkel, és legfőképpen a csodálatosan jelenlévő szentségi Jézussal. Azért jövünk, hogy időnket, figyelmünket és szeretetünket adjuk az értünk kereszthalált vállaló Krisztusnak, mégis Ő az, aki soha nem enged minket „üres kézzel” távozni. Az Ő ajándéka az,

hogy megérinti és szeretetével elhalmozza a nyitott szíveket, akár milyen esendők és sebzettek is. A kapott kegyelmek sora leírhatatlan. Szinte a bőrünkön érezzük a belőle sugárzó szeretetet, és így az apostolokhoz hasonlóan személyesen megélhetjük: „jó nekünk itt lenni”.

Krisztus nemcsak, hogy mindannyiunk bűneit és fájdalmait felvitte a Golgotára, hanem imádkozott, engesztelt kínozott ugyanúgy, mint barátaiért. „Simon, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon benneteket, mint a búzát. De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz hitedben.” /Lk22,31-32/ „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” /Lk32,34/ Ezzel példát adott, és ránk bízta az engesztelés feladatát. Hiszen esendő

emberként mindannyiunknak, akárcsak a környezetünkben élőknek elengedhetetlen szüksége van a Mennyei Atya irgalmára. Az Égiek nemcsak a fatimai pázstörök vagy Szent Fausztina engesztelő imáit kérték, hanem személyesen bennünket is fel akarnak használni az isteni Irgalom kiáradásának eszközeiként, itt és most.

Krisztus nem várja meg, hogy eljussunk az életszentségre. Megelőző, feltétel nélküli bizalommal számít az esendő, de őszinte, nyitott, áldozatkész szívekre, hogy őket, és általuk másokat is elhalmozzon kegyelmeivel, és minél több szívet lángra lobbantson!

Az alábbiakban a csoporttagok osztják meg lelki élményeiket:

„A megvilágított Oltáriszentségben Krisztus fényéhez közelebb érzem magam. Hozzá viszem szívemben szereteteimet, beteg testvéreimet, hazánk gondjait, és a keresztények ellenségeit is.”

„A szentségimádásban a Jézussal való személyes találkozáskor kapott kegyelmek nekem egyfajta örökös megerősítést és bizonyosságot jelentenek, hogy lehetséges és érdemes szeretettel hordozni a keresztséjemet, bármily nehezek is. Mindig az Oltáriszentség elé hoztam imáimban a súlyos beteg férjemet, aki sok év Istentől való makacs távolságtartás után számomra felfoghatatlan lelki tisztuláson ment keresztül halála előtt. Istennek legyen hála!”

„Ezek az alkalmak számomra a kegyelem mérhetetlen ajándékai: a Jézussal való őszinte párbeszédem, belső hallásom fejlődése, ami segít a körülöttem élők elfogadásában, a gondolati ítéleteimmel szembeni fegyelem fejlesztésében, a napközi rövid fohászok rendszerességében.”

„Az elmúlt 14 hónap engesztelő szentségimádásai mind egy égbe nyúló létra apró lépcsőfokai voltak, amelyek majd elvezetnek a még rejtőző szeretetkapcsolat magasságához Krisztussal.”

„Szeretném továbbra is imádságos, engesztelő étellel jóvátenni a megbántásokat, mások és magam gyarlóságait, és szeretném Krisztus szenvedését szeretettel enyhíteni.”

Szólláth család

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA
HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a
Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032
Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)
Felelős kiadó: Felföldi László **Szerkesztette:** Ráczy Jánosné
Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com •
Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves
híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szent-
mise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon
délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.:
30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net
Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net
Honlap: http://megtestesules.info